

ŚWIĘTA KONGREGACJA OBRZĘDÓW

Objaśnienie odnośnie czynności liturgicznych podczas „Świętego Tridum“ zgodnie z odnowionym porządkiem Wielkiego Tygodnia.

W odnowionym porządku wielkotygodniowym prócz rubryk dotyczących uroczystego odprawiania świętych obrzędów z asystą, dodano jeszcze rubryki o zwyczajnym sprawowaniu tychże ceremonii bez asysty. Zaiste na mocy tego postanowienia odprawianie świętych czynności we wszystkich kościołach oraz kaplicach publicznych, bądź też półpublicznych, wydaje się być bardziej ułatwionym.

Ponieważ zaś w tej sprawie powstały pewne wątpliwości Święta Kongregacja Obrzędów postanowiła i ogłosiła co następuje:

1. We wszystkich kościołach i kaplicach zarówno publicznych, jak i półpublicznych, gdzie jest więcej kleru, święte obrzędy Drugiej Niedzieli Męki czyli Palmowej, Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku — Męki i Śmierci Pana Jezusa oraz w Wigilię Wielkiej Nocy, mogą się odbywać we formie uroczystej, (Pouczenie Nr 4).

2. W kościołach zaś i kaplicach publicznych i półpublicznych, gdzie jest brak asysty wyższej, może być użyty ryt zwyczajny. Do wykonania wspomnianego rytu potrzebna jest dostateczna liczba ministrantów. Mogą nimi być zarówno klerycy, jak i mali chłopcy. Przynajmniej trzech z nich potrzebnych jest na Niedzielę Palmową oraz na Mszę wielkoczwartkową, a co najmniej czterech winno posługiwać celebransowi przy wykonywaniu czynności liturgicznych Męki i Śmierci Pańskiej we Wielki Piątek oraz w Wigilię Wielkanocy. Ministranci ci powinni być starannie pouczeni o czynnościach, które przez nich mają być wykonywane. (Pouczenie Nr 3).

Ten podwójny warunek zasadzający się na dostatecznej ilości ministrantów i odpowiednim ich przygotowaniu jest wymagany do całkowitego wykonania rytu zwyczajnego. Ordynariusze miejsca niech się zatroszczą, aby ten podwójny warunek ustanowiony dla rytu prostego, był jak najdokładniej zachowany.

3. Skoro w Czwartek Wielkiego Tygodnia po Mszy Wieczery Pańskiej celebrowanej także we formie zwyczajnej, byłoby przeniesienie i wystawienie Najświętszego Sakramentu, to w tym samym kościele, czy kaplicy winna mieć miejsce popołudniowa ceremonia Wielkiego Piątku tak co do Męki, jak i co do Śmierci Chrystusowej.

4. Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny Msza św. w Wieczery Pańskiej nie mogłaby się odbyć nawet w rycie prostym, wówczas ordynariusz miejsca ze względów duszpasterskich może zezwolić na odprawienie dwu Mszy cichych w kościołach normalnych oraz na jedną tylko Mszę cichą w kaplicach półpublicznych, (Pouczenie Nr 17). Należy tutaj zachować dekret Nr 7 dotyczący czasu odprawiania tychże Mszy.

5. Wigilia Wielkanocna może być obchodzona także w tych kościołach i kaplicach, w których ceremonie Wielkiego Czwartku i Wiel-

kiego Piątku nie miały miejsca, lub też można je zaniechać w kościołach i kaplicach, gdzie wyżej wymienione ceremonie zostały już odprawione.

Ordynariusz miejsca może udzielić pozwolenia na binacje Mszy św. we Wielki Czwartek i w Wielką Sobotę oraz na powtórne odprawienie ceremonii wielkopiątkowych tym kapłanom, którzy pod swoją duszpasterską opieką mają dwie lub więcej parafii. Zezwolenie to nie może być wydane dla tej samej parafii. Należy przy tym zachować ściśle postanowienia dotyczące czasu odprawiania tych ceremonii. (Dekret Nr 7).

Po szczegółowym przedstawieniu niniejszych postanowień Najjaśniejszemu Naszemu Panu Papieżowi Piusowi XII przez niżej podpisanego Kardynała, Jego Świątobliwość raczył to nasze ogłoszenie i rezolucje zatwierdzić.

Jakiegokolwiek przeciwne ogłoszenie nie może mu stać na przeszkodzie.

W dniu 15 marca roku 1956.

Kard. CICOGNANI
 Prefekt Św. Kongregacji Obrzędów
Arcyb. † A. CARINCI,
 Sekretarz Kongregacji

„Odpowiedzi Św. Kongregacji Obrzędów na wątpliwości w związku z dekretem C. R. C. z dnia 23 marca 1955 roku

Ks. Józef Pizzoni, C. M., Dyrektor Papieskiej Akademii Liturgicznej w Rzymie, pokornie przedkłada S. C. R. do rozwiązania wątpliwości, które się nasunęły w związku z Dekretem „De rubricis ad simpliciorum formam redigendis“ z dn. 23 marca 1955 roku.

S. C. R., na mocy udzielonej jej przez Ojca św. władzy po wysłuchaniu zdania specjalnej Komisji, pismem pod N.R. 65/955, z dn. 3 listopada 1955 roku, odpowiedziała, jak następuje:

I. Dekret Generalny S. C. R. z dn. 23. 3. 1955 roku nakazuje niedziele wszystkie W. Postu aż do Niedzieli Białej, jak również niedzielę Zesłania Ducha św. i wszystkie niedziele Adwentu obchodzić rytym „duplex I cl“, a pozostałe niedziele roku rytym „duplex“ (tit II, 3, 5).

Pytanie:

Jak należy zapisać w Kalendarzu niedziele Siedemdziesiątnicy, Sześćdziesiątnicy i Pięćdziesiątnicy, czy:

Viol. Dom. Septuagesimae (vel alia), 2 cl., De ea, dupl.

czy raczej: